

Hørup sagde, Oppositionen, der regerer. Men hvor kan den højtærede Minister sige, at det var Venstre, der gennemførte den, thi det var dog under et Højreministerium, det skete, og den daværende Minister Bramsen havde sikkert en betydelig Andel i, at Loven gik igennem. Hvor kan den højtærede Minister sige, at vi ikke havde noget med den at gøre, men at det kun var Venstre, naar Højre dog havde lige saa megen Indflydelse derpaa?

Den højtærede Minister kom ind paa Sammenkoblingen og sagde, at det var ganske urigtigt at kræve almindelig Valgret for en Indkomst- og Formueskat, thi Kapitalisterne vilde da ikke gaa ind derpaa. Men det, vi have talt om, det er Agrarerne og deres Skattelettelse, og at vi ikke skulde give dem, før vi fik noget til Gengæld. Det Standpunkt kan den højtærede Minister tro, at mine Vælgere og vi Socialdemokraters Vælgere forstaa, og det forstaa mange Vælgere, tror jeg, i de ærede Venstremænds Valgkredse. De kunne være ganske rolige for, at de forstaa, at det er daarlig Politik at give et vældigt Æble bort til Gudsejerne uden at faa en Pære i Stedet derfor til Arbejderne. Det er et Standpunkt, Arbejderne meget godt forstaa. Men, som sagt, den højtærede Ministers hele Tale var, synes jeg, i den Grad lidet vægtig, lidet betydelig, gaaende uden om alt, hvad det kommer an paa, søgende hen til Ting, som slet ikke komme denne Forhandling ved, et Forsøg paa at stille nogle Ting op, der formodentlig skulle bruges ude omkring paa Valgtribunerne af Venstremænd, men som ere saa svage og let gennemskuelige, at den jævne Arbejder ved de kommende Valg ude omkring paa Valgtribunerne kan staa op og trævle det op, og hvis Venstre ved saadanne Angreb vil tage Kredse fra os eller hindre os i at vinde ny Kredse, tror jeg ikke, det vil lykkes. Maa jeg som sagt til Slutning beklage, at jeg slet ikke fik Svar paa, hvad jeg spurgte om, og at heller ikke det, jeg havde angrebet, blev forsvaret, og maa jeg saa anbefale mine Partifæller og alle frisindede Folk her i Salen — men det er ganske vist ikke ret mange uden for Socialdemokratiet i disse Sager — at stemme imod Lovforslagene om et Menighedsraad og om et kirkeligt Udvalg, men for Lovforslagene om Brugen af Kirkerne og om Valgmenigheder.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds Ordet.

Jensen-Knudstrup: Jeg fik det Indtryk af de Bemærkninger, der faldt fra den sidste ærede Taler (Borgbjerg), at da jeg nikkede, skulde det være som Bifald til den Antydning af det ærede Medlem, at der var Medlemmer af Venstrereformpartiet, der havde talt med den ærede Taler om, at det var en politisk Manøvre, naar vi behandlede den Sag, der staaar paa Dagsordenen. Det er en komplet Misforstaaelse. Jeg nikkede, den Gang det ærede Medlem talte om Askov-Adressen — ikke, som det blev sagt, fra 1883, men fra 1881 — som jeg selv var med til at underskrive, og som ganske vist den Dag i Dag staaar for mig som et Maal at arbejde henimod, naar Spørgsmaalet er om folkekirkelig Frihed; men jeg har ingenlunde befattet mig med at nikke til den Insinuation, som fremkom i den anden Retning. Jeg har ikke talt med det ærede Medlem om den Slags Ting, det indlader jeg mig ikke paa, og jeg antager for Resten ikke, at noget Medlem af vort Parti kan have ytret sig paa denne Maade til Partiets Modstandere. Det lader jeg imidlertid staa hen, men mit Nik gjaldt altsaa den Adresse, som jeg selv har været med til at sætte i Værk i 1881 paa Askov Folkehøjskole om de folkekirkelige Frihedsspørgsmaal, som det glædede mig, at ogsaa det ærede Medlem udtalte sin Tilslutning til. Men da jeg har Ordet, . . .

Formanden: For en kort Bemærkning. . . .

Jensen-Knudstrup: vilde jeg gerne sige, at medens jeg i Fjor satte megen Pris paa Forslaget om Menighedsraadet, fordi det var et Forsøg paa at bringe de menige Folkekirkemedlemmer i et interesseret Forhold til folkekirkelige Spørgsmaal og dermed vække deres Interesse, navnlig ved at give dem Hovedindflydelse paa, hvem der bliver Sognets Præst, lægger jeg mindre Vægt paa dette i Aar, fordi Hovedopgaven er en anden. Det oprindelige er gledet bort, Præstekaldelsen og andet er gledet bort, og Hovedopgaven er nu at forberede et Grundlag for en Kirkeforfatning, og jeg er ikke glad for en Kirkeforfatning i de nuværende Tider. I Gærings- og Brydnings-tider, da alt staaar i Udvikling, og Formerne trænge til at løses, ønsker jeg ikke just at faa en kirkelig Forfatning grundlagt, som jo altid, selv om den bliver liberal, binder og fæstner, hvad der maaske